

Warszawa, dnia 27 kwietnia 2016 r.

Poz. 588

USTAWA

z dnia 11 marca 2016 r.

o zmianie ustawy o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt

Art. 1. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2004 r. o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt (Dz. U. z 2015 r. poz. 1172 i 1893) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku nr 1 do ustawy w pkt 1:
 - a) lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącego etykietowania mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz. Urz. WE L 204 z 11.08.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 30, str. 248, z późn. zm.),”
 - b) lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/262 z dnia 17 lutego 2015 r. określającego, na podstawie dyrektyw Rady 90/427/EWG i 2009/156/WE, zasady dotyczące metod identyfikacji koniowatych (rozporządzenie w sprawie paszportu konia) (Dz. Urz. UE L 59 z 03.03.2015, str. 1);”
- 2) w art. 2 w ust. 1:
 - a) w pkt 2:
 - lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w odniesieniu do koniowatych – gospodarstwo w rozumieniu art. 2 lit. b rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/262 z dnia 17 lutego 2015 r. określającego, na podstawie dyrektyw Rady 90/427/EWG i 2009/156/WE, zasady dotyczące metod identyfikacji koniowatych (rozporządzenie w sprawie paszportu konia) (Dz. Urz. UE L 59 z 03.03.2015, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/262”,”
 - lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) w odniesieniu do bydła – gospodarstwo w rozumieniu art. 2 tiret drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1760/2000 z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczącego etykietowania mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz. Urz. WE L 204 z 11.08.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 30, str. 248, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1760/2000”,”
 - b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) koniowate – koniowate w rozumieniu art. 2 lit. a rozporządzenia 2015/262;”
 - c) w pkt 11 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) w odniesieniu do koniowatych – podmiot, o którym mowa w art. 2 lit. c rozporządzenia 2015/262;”
 - d) po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) właściciel koniowatego – podmiot, o którym mowa w art. 2 lit. d rozporządzenia 2015/262;”

- 3) w art. 3 w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) elementy, o których mowa w art. 4 ust. 1 rozporządzenia 2015/262 – w odniesieniu do koniowatych;”;
- 4) art. 5 otrzymuje brzmienie:
„Art. 5. Rejestry koniowatych prowadzą podmioty, o których mowa w art. 14 ust. 2, oraz, w przypadku określonym w art. 14a ust. 3, podmiot prowadzący centralną bazę danych, o której mowa w art. 39 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, lub podmiot upoważniony przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;
- 5) rozdział 3 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 3

Rejestracja i identyfikacja koniowatych

Art. 13. W rejestrze koniowatych gromadzi się informacje określone w art. 38 ust. 1 rozporządzenia 2015/262 oraz:

- 1) datę i nazwę państwa wysyłki koniowatego;
- 2) datę unieszkodliwienia zwłok koniowatego – w przypadku gdy data śmierci jest nieznana;
- 3) imię, nazwisko i adres lub nazwę i adres wszystkich właścicieli koniowatego;
- 4) dane identyfikacyjne podmiotu, który dokonał uboju koniowatego;
- 5) dane identyfikacyjne podmiotu, który dokonał unieszkodliwienia zwłok koniowatego;
- 6) opis słowny koniowatego;
- 7) informacje o statusie epizootycznym koniowatego.

Art. 13a. 1. Centralną bazę danych, o której mowa w art. 39 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, zwaną dalej „centralną bazą danych”, prowadzi podmiot, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 2.

2. Za przekazanie i wprowadzenie do centralnej bazy danych informacji, o których mowa w art. 13, oraz ich przechowywanie pobiera się opłatę od podmiotów, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1 i 3, oraz, w przypadku określonym w art. 14a ust. 3, od podmiotu upoważnionego.

3. Podmiot prowadzący centralną bazę danych zapewnia podmiotom, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1 i 3, oraz, w przypadku określonym w art. 14a ust. 3, podmiotowi upoważnionemu, wgląd do tej bazy.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki przekazywania i wprowadzania do centralnej bazy danych informacji, o których mowa w art. 13, mając na względzie zapewnienie prawidłowego funkcjonowania centralnej bazy danych oraz wiarygodność informacji w niej zawartych;
- 2) wysokość i sposób pobierania opłaty, o której mowa w ust. 2, mając na względzie koszty ponoszone przez podmiot prowadzący centralną bazę danych, związane z utrzymaniem tej bazy.

Art. 13b. 1. Koszty związane z prowadzeniem, utrzymaniem i modernizacją centralnej bazy danych mogą być dofinansowywane z budżetu państwa w formie dotacji celowej.

2. Dofinansowania udziela się na wniosek podmiotu prowadzącego centralną bazę danych na podstawie umowy zawartej między tym podmiotem a ministrem właściwym do spraw rolnictwa.

3. Do umowy, o której mowa w ust. 2, stosuje się przepisy art. 150 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.¹⁾).

Art. 14. 1. Koniowate są identyfikowane i zaopatrywane w dokument identyfikacyjny, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia 2015/262, zwany dalej „dokumentem identyfikacyjnym”, zgodnie z rozporządzeniem 2015/262.

2. Dokument identyfikacyjny, z uwzględnieniem przepisu art. 14a ust. 3, jest wydawany przez:

- 1) właściwy podmiot prowadzący księgę lub rejestr, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. e rozporządzenia 2015/262,
- 2) podmiot prowadzący księgę koni rasy polski koń zimnokrwisty, w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. g i h rozporządzenia 2015/262,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646, z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877, z 2015 r. poz. 238, 532, 1045, 1117, 1130, 1189, 1190, 1269, 1358, 1513, 1830, 1854, 1890 i 2150 oraz z 2016 r. poz. 195.

- 3) podmiot inny niż określony w pkt 2, jeżeli spełnia warunki określone w art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2015/262 – w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. g rozporządzenia 2015/262
– wpisane do wykazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2015/262.

3. Podstawą wydania dokumentu identyfikacyjnego jest wniosek właściciela koniowatego zawierający numery identyfikacyjne rodziców koniowatego oraz oświadczenie potwierdzające, że jest właścicielem koniowatego, a także:

- 1) dla koniowatych, o których mowa w art. 2 lit. e rozporządzenia 2015/262:
- a) zaświadczenie o wykonaniu sztucznego unasienniania albo świadectwo pokrycia klaczy, która jest matką identyfikowanego koniowatego, lub zaświadczenie o przeniesieniu zarodka wydane na podstawie przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich albo
 - b) wynik badania markerów genetycznych potwierdzających pochodzenie koniowatego, o ile dopuszcza to regulamin wpisu do danej księgi hodowlanej;
- 2) w przypadku gdy wniosek o wydanie dokumentu identyfikacyjnego składa posiadacz, który nie jest właścicielem koniowatego – oświadczenie posiadacza koniowatego potwierdzające, że posiadacz działa za zgodą właściciela tego koniowatego.

4. Wniosek o wydanie dokumentu identyfikacyjnego składa się podmiotowi, o którym mowa w art. 5, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia urodzenia koniowatego.

5. Oświadczenia, o których mowa w ust. 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Właściciel koniowatego, dla którego dokument identyfikacyjny został wydany przez podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, działający na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, przekazuje podmiotowi, o którym mowa w art. 5, dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 27 ust. 2 rozporządzenia 2015/262 wraz z wnioskiem o zarejestrowanie tego dokumentu w rejestrze koniowatych i tłumaczeniem na język polski sekcji I tego dokumentu dokonany przez tłumacza przysięgłego. Po zarejestrowaniu dokumentu identyfikacyjnego w rejestrze koniowatych, dokument ten jest zwracany właścicielowi koniowatego.

7. Składając wniosek o wydanie lub zarejestrowanie dokumentu identyfikacyjnego, w przypadku, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia 2015/262, do dokumentu identyfikacyjnego wydanego przez podmiot mający siedzibę w państwie trzecim dołącza się tłumaczenie tego dokumentu na język polski dokonane przez tłumacza przysięgłego.

8. Podmioty, o których mowa w art. 5, umożliwiają złożenie wniosku o wydanie dokumentu identyfikacyjnego w postaci elektronicznej, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 6 i 7.

9. W przypadku koniowatych, o których mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, pochodzących z obszaru parku narodowego albo parku krajobrazowego, podstawą wydania dokumentu identyfikacyjnego jest wniosek dyrektora parku narodowego albo dyrektora parku krajobrazowego.

10. Wniosek, o którym mowa w ust. 9, składa się podmiotowi, o którym mowa w art. 5, nie później niż w terminie 150 dni przed dniem opuszczenia przez koniowatego obszaru parku narodowego albo parku krajobrazowego.

11. Posiadacz koniowatego, a w przypadku koniowatych, o których mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia 2015/262 – dyrektor parku narodowego albo dyrektor parku krajobrazowego, odbiera dokument identyfikacyjny osobiście, chyba że złoży podmiotowi wydającemu dokument identyfikacyjny oświadczenie, w którym wyrazi zgodę na doręczenie mu tego dokumentu identyfikacyjnego za pośrednictwem placówki pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529 oraz z 2015 r. poz. 1830) przesyłką poleconą za potwierdzeniem odbioru.

12. Jeżeli dokument identyfikacyjny zawiera informacje niezgodne ze stanem faktycznym lub prawnym, posiadacz koniowatego w terminie 14 dni od dnia stwierdzenia tej niezgodności zwraca ten dokument podmiotowi, który go wydał, w celu wydania nowego dokumentu identyfikacyjnego. Koszt wydania nowego dokumentu identyfikacyjnego ponosi podmiot, który wydał dokument identyfikacyjny zawierający informacje niezgodne ze stanem faktycznym lub prawnym.

13. Identyfikacja koniowatego jest dokonywana przez osobę posiadającą co najmniej średnie wykształcenie, która zawarła pisemną umowę z podmiotem, o którym mowa w art. 5.

14. Przy dokonywaniu identyfikacji koniowatego w sposób określony w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2015/262 posiadacz koniowatego jest obowiązany udzielić osobie dokonującej tej identyfikacji pomocy niezbędnej do wykonania tej czynności.

15. Jeżeli obowiązek określony w ust. 14 nie został wykonany, można odstąpić od dokonania identyfikacji koniowatego. W przypadku odstąpienia od dokonania identyfikacji koniowatego osoba dokonująca identyfikacji informuje niezwłocznie o tym fakcie właściwego powiatowego lekarza weterynarii.

16. Minister właściwy do spraw rolnictwa może określić, w drodze rozporządzenia, inny sposób identyfikacji koniowatych niż określony w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, mając na względzie zapewnienie możliwości weryfikacji tożsamości koniowatych, zapobieżenie wielokrotnemu wydawaniu dokumentów identyfikacyjnych oraz wykonanie wytycznych określonych w art. 21 ust. 2 rozporządzenia 2015/262.

Art. 14a. 1. Wpisu podmiotów, o których mowa w art. 14 ust. 2, do wykazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, dokonuje, w drodze decyzji administracyjnej, minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek podmiotu ubiegającego się o wpis do tego wykazu.

2. W przypadku naruszenia zakazu wydawania dokumentów identyfikacyjnych, o którym mowa w art. 5 ust. 3 rozporządzenia 2015/262, lub w przypadku, o którym mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia 2015/262, na wniosek Głównego Lekarza Weterynarii, minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji administracyjnej, skreśla podmiot z wykazu, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2015/262.

3. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 2, stanie się ostateczna, podmiot, który dotychczas wydawał dokumenty identyfikacyjne, przekazuje niezwłocznie dokumentację związaną z tymi dokumentami podmiotowi prowadzącemu centralną bazę danych, a w przypadku gdy decyzja dotyczy podmiotu, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 2 – innemu podmiotowi upoważnionemu przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 15. 1. Za:

- 1) zidentyfikowanie konia – w przypadku koni pełnej krwi angielskiej, koni czystej krwi arabskiej, koni rasy kłusak oraz kuców szetlandzkich,
- 2) identyfikację koniowatego przeprowadzoną w sposób określony w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2015/262,
- 3) sprawdzenie tożsamości koniowatego – w przypadku koniowatego przywiezionego z państwa członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska albo państwa trzeciego,
- 4) sprawdzenie tożsamości koniowatego – w przypadku zwierzęcia, dla którego dokument identyfikacyjny został wydany przez inny podmiot krajowy lub podmiot mający siedzibę na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego,
- 5) dokonanie opisu słownego i graficznego koniowatego,
- 6) zarejestrowanie koniowatego,
- 7) wydanie i doręczenie dokumentu identyfikacyjnego, w tym:
 - a) duplikatu dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 29 ust. 1 rozporządzenia 2015/262,
 - b) tymczasowego dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 24 ust. 1 rozporządzenia 2015/262,
 - c) zastępczego dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 2015/262,
- 8) dokonanie zmian w rejestrze koniowatych,
- 9) sprawdzenie pochodzenia koniowatego, jeżeli nie dołączono zaświadczeń albo świadectwa, o których mowa w art. 14 ust. 3 pkt 1 lit. a – w przypadku wydawania zastępczego dokumentu identyfikacyjnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 rozporządzenia 2015/262,
- 10) sprawdzenie pochodzenia koniowatego zgłoszonego do identyfikacji po opuszczeniu na stałe gospodarstwa urodzenia, z wyłączeniem przypadku określonego w art. 12 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, jeżeli dołączono zaświadczenia albo świadectwo, o których mowa w art. 14 ust. 3 pkt 1 lit. a – w przypadku przemieszczania koniowatego razem z matką

– podmioty, o których mowa w art. 5, pobierają opłaty.

2. Opłaty nie są pobierane za czynności związane ze zmianą w rejestrze koniowatych dotyczącą zarejestrowania rzeźni jako ostatniego właściciela koniowatego, podania daty uboju koniowatego w rzeźni oraz daty unieszkodliwienia zwłok koniowatego w zakładzie przetwórczym lub spalarni.

3. Opłaty są pobierane przed dokonaniem czynności określonych w ust. 1.

4. Opłata pobierana za wydanie dokumentu identyfikacyjnego obejmuje również koszty jego zniszczenia po zwroceniu go do podmiotu, który go wydał.

5. W przypadku, o którym mowa w art. 14 ust. 15, opłata podlega zwrotowi w wysokości pomniejszonej o koszty poniesione przez podmiot dokonujący tej identyfikacji związane z przystąpieniem do identyfikacji tego koniowatego.

6. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób pobierania opłat, o których mowa w ust. 1, oraz sposób i termin zwrotu opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 1–7, 9 i 10, uwzględniając koszty ponoszone przez podmioty, o których mowa w art. 5, oraz koszty modernizacji centralnej bazy danych.

Art. 16. W przypadku zmiany właściciela koniowatego:

- 1) dokument identyfikacyjny jest przekazywany nowemu właścicielowi koniowatego wraz z przeniesieniem posiadania tego koniowatego;
- 2) nowy właściciel koniowatego jest obowiązany zawiadomić o tej zmianie, w terminie 7 dni od dnia dokonania tej zmiany, podmiot, o którym mowa w art. 5, przedstawiając:
 - a) umowę, na podstawie której zostało przeniesione prawo własności koniowatego, albo pisemne oświadczenie o nabyciu koniowatego, w którym są zawarte imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwa, siedziba i adres poprzedniego właściciela koniowatego,
 - b) dokument identyfikacyjny;
- 3) poprzedni właściciel koniowatego jest obowiązany zawiadomić o tej zmianie podmiot, o którym mowa w art. 5, w terminie 7 dni od dnia dokonania tej zmiany;
- 4) opłatę za dokonanie zmiany w zakresie danych nowego właściciela koniowatego w rejestrze koniowatych i dokumencie identyfikacyjnym ponosi nowy właściciel koniowatego.

Art. 16a. 1. Właściciel koniowatego jest uprawniony do uzyskania informacji zawartych w rejestrze koniowatych w zakresie danych dotyczących koniowatych będących jego własnością.

2. Jeżeli istnieją rozbieżności między informacjami zawartymi w rejestrze koniowatych a stanem faktycznym, podmioty, o których mowa w art. 5, na wniosek właściciela koniowatego, dokonują aktualizacji tych informacji.

3. Podmioty, o których mowa w art. 5, na wniosek właściciela koniowatego lub posiadacza koniowatego, aktualizują informacje, o których mowa w art. 27 ust. 1 i art. 37 ust. 1 rozporządzenia 2015/262.

4. Wniosek o aktualizację informacji, o których mowa w ust. 2 i 3, może być składany drogą elektroniczną.

Art. 16b. 1. Wykaz, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, prowadzi minister właściwy do spraw rolnictwa.

2. Wykaz, o którym mowa w art. 6 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, oraz informacje określone w art. 13 ust. 2, art. 21 ust. 3, art. 36 ust. 3 i art. 39 ust. 3 rozporządzenia 2015/262 są udostępniane na stronie internetowej administrowanej przez urząd obsługujący ministra właściwego do spraw rolnictwa.

3. Główny Lekarz Weterynarii jest punktem kontaktowym, o którym mowa w art. 36 ust. 2 rozporządzenia 2015/262.

Art. 16c. 1. W przypadku śmierci albo uboju z konieczności koniowatego dokument identyfikacyjny tego koniowatego towarzyszy zwłokom albo tuszy odpowiednio do zakładu przetwórczego, spalarni albo rzeźni.

2. Podmiot prowadzący zakład przetwórczy, spalarnię albo rzeźnię unieważnia dokument identyfikacyjny zgodnie z art. 34 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2015/262 oraz informuje o śmierci koniowatego podmiot, który wydał dokument identyfikacyjny, nie później niż w terminie 7 dni od dnia odpowiednio padnięcia, uboju z konieczności albo zabicia koniowatego z nakazu organu Inspekcji Weterynaryjnej.

3. W przypadku uboju koniowatego w rzeźni przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. W przypadku gdy koniowaty został zbyty do rzeźni, podmiot prowadzący rzeźnię jest rejestrowany w rejestrze koniowatych jako ostatni właściciel koniowatego.”;

- 6) w art. 19 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Posiadacz bydła zgłasza kierownikowi biura fakt oznakowania zwierzęcia, zgodnie z art. 17 ust. 2 pkt 1, w każdym przypadku przed opuszczeniem przez to zwierzę siedziby stada, w której się urodziło, nie później jednak niż w terminie 7 dni od dnia urodzenia tego zwierzęcia, z zastrzeżeniem art. 22.”;

- 7) w art. 29:

- a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przeprowadzają kontrole na miejscu w gospodarstwie w odniesieniu do koniowatych i w siedzibie stada dotyczące oznakowania i rejestracji zwierząt, w tym wypełniania obowiązku prowadzenia księgi rejestracji i wyposażenia bydła oraz koniowatych odpowiednio w paszporty albo dokumenty identyfikacyjne.”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wojewódzki lekarz weterynarii właściwy ze względu na siedzibę podmiotu prowadzącego rejestr koniowatych może przeprowadzać kontrole w miejscu prowadzenia działalności przez podmioty, o których mowa

w art. 5, w zakresie prowadzenia rejestrów koniowatych i wydawania dokumentów identyfikacyjnych zgodnie z przepisami prawa.”;

8) w art. 32:

a) w ust. 2 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) wprowadzania odpowiednio do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych informacji o statusie epizootycznym zwierząt gospodarskich oznakowanych i siedzib stad lub do centralnej bazy danych informacji o statusie epizootycznym koniowatych oraz informacji, o których mowa w art. 38 ust. 1 lit. 1 rozporządzenia 2015/262,”;

b) po ust. 2a dodaje się ust. 2b–2d w brzmieniu:

„2b. Podmiot prowadzący centralną bazę danych udostępnia Prezesowi Agencji informacje zawarte w tej bazie. Prezes Agencji udostępnia podmiotowi prowadzącemu centralną bazę danych informacje dotyczące padłych koniowatych, których właściciele wystąpili o dofinansowanie kosztów ich zbioru, transportu i unieszkodliwienia przez Agencję, na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 9 maja 2008 r. o Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1438, z 2015 r. poz. 308 i 349 oraz z 2016 r. poz. 50).

2c. Prezes Agencji oraz podmiot prowadzący centralną bazę danych mogą udostępnić informacje zawarte odpowiednio w rejestrze zwierząt gospodarskich oznakowanych i centralnej bazie danych do celów naukowych, statystycznych, hodowlanych lub na wnioski krajowych podmiotów upoważnionych do prowadzenia oceny wartości hodowlanej lub użytkowej zwierząt gospodarskich na podstawie przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich albo instytutów badawczych, o których mowa w przepisach o instytutach badawczych.

2d. Udostępnianie informacji, o których mowa w ust. 2b i 2c:

- 1) jest nieodpłatne;
- 2) odbywa się z zapewnieniem ochrony wynikającej z przepisów o ochronie danych osobowych.”;

c) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sposób wprowadzania odpowiednio do rejestru zwierząt gospodarskich oznakowanych informacji o statusie epizootycznym zwierząt gospodarskich oznakowanych i siedzib stad lub do centralnej bazy danych informacji o statusie epizootycznym koniowatych oraz informacji, o których mowa w art. 38 ust. 1 lit. 1 rozporządzenia 2015/262,”;

9) w art. 33 w ust. 1:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) będąc posiadaczem zwierzęcia gospodarskiego lub podmiotem prowadzącym rzeźnię, miejsce gromadzenia zwierząt, zakład przetwórczy lub spalarnię, nie zgłasza w terminie kierownikowi biura siedziby stada, rzeźni, zakładu przetwórczego lub spalarni w celu nadania numeru siedziby stada, numeru rzeźni lub numeru zakładu przetwórczego lub spalarni,
- 2) będąc podmiotem prowadzącym rzeźnię, zakład przetwórczy lub spalarnię, nie informuje podmiotu, który wydał dokument identyfikacyjny, o uboju koniowatego albo unieszkodliwieniu zwłok koniowatego zgodnie z art. 16c ust. 2 albo będąc podmiotem prowadzącym zakład przetwórczy lub spalarnię nie zgłasza kierownikowi biura unieszkodliwienia zwłok zwierząt gospodarskich, w terminie 7 dni od dnia tego unieszkodliwienia,”;

b) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

- „4) będąc posiadaczem dokumentu identyfikacyjnego, wbrew przepisom art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, nie zwraca go w terminie 30 dni od śmierci lub utraty koniowatego podmiotowi, o którym mowa w art. 5,
- 5) będąc posiadaczem zwierzęcia gospodarskiego, wbrew przepisom art. 19 ust. 1 lub art. 20 ust. 1 lub 2, nie zgłasza kierownikowi biura faktu jego oznakowania,”;

c) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) będąc posiadaczem bydła albo koniowatego, nie zaopatruje go odpowiednio w paszport albo dokument identyfikacyjny,”;

d) pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) będąc posiadaczem zwierzęcia gospodarskiego albo koniowatego, nie przekazuje odpowiednio Agencji, podmiotom, o których mowa w art. 5, albo organom Inspekcji Weterynaryjnej informacji związanych z identyfikacją i rejestracją zwierząt,”

e) pkt 14–16 otrzymują brzmienie:

„14) wprowadza do obrotu zwierzęta nieoznakowane lub bez wymaganego dla bydła paszportu lub duplikatu paszportu albo dokumentu identyfikacyjnego – w przypadku koniowatych,

15) nabywa zwierzęta nieoznakowane lub bez wymaganego dla bydła paszportu lub duplikatu paszportu albo dokumentu identyfikacyjnego – w przypadku koniowatych,

16) prowadząc rejestr koniowatych lub wydając dokumenty identyfikacyjne, nie przekazuje, wbrew przepisom art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2015/262, do centralnej bazy danych informacji, o których mowa w art. 38 ust. 1 lit. a–j oraz l–o tego rozporządzenia,”

f) dodaje się pkt 17–19 w brzmieniu:

„17) będąc poprzednim albo nowym właścicielem koniowatego, wbrew obowiązкови określönemu w art. 16 pkt 2 i 3, nie zawiadamia podmiotu, o którym mowa w art. 5, o zmianie właściciela koniowatego w terminie 7 dni od dnia dokonania tej zmiany,

18) będąc właścicielem koniowatego, dla którego dokument identyfikacyjny został wydany przez podmiot, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia 2015/262, działający na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego, nie przekazuje podmiotowi, o którym mowa w art. 5, dokumentu identyfikacyjnego zgodnie z art. 14 ust. 6,

19) zataja posiadanie dokumentu identyfikacyjnego w celu uzyskania kolejnego dokumentu identyfikacyjnego”.

Art. 2. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wykaz, o którym mowa w art. 16b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, staje się wykazem prowadzonym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa zgodnie z art. 16b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Podmioty znajdujące się w wykazie, o którym mowa w art. 16b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uważa się za podmioty wpisane do wykazu prowadzonego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, zgodnie z art. 16b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 3. Centralna baza danych utworzona przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie art. 13a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 staje się centralną bazą danych, o której mowa w art. 39 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/262 z dnia 17 lutego 2015 r. określającego, na podstawie dyrektyw Rady 90/427/EWG i 2009/156/WE, zasady dotyczące metod identyfikacji koniowatych (rozporządzenie w sprawie paszportu konia) (Dz. Urz. UE L 59 z 03.03.2015, str. 1), prowadzoną przez podmiot, o którym mowa w art. 14 ust. 2 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. Przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13a ust. 5 pkt 1 i 2, art. 14 ust. 13, art. 15 ust. 4 i art. 32 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 13a ust. 4 pkt 1 i 2, art. 14 ust. 16, art. 15 ust. 6 i art. 32 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 1 stycznia 2017 r.

Art. 5. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa, będących skutkiem finansowym ustawy zmienianej w art. 1, nie przekroczy:

- 1) w 2016 r. kwoty 141 000 zł;
- 2) w 2017 r. kwoty 144 000 zł;
- 3) w 2018 r. kwoty 148 000 zł;
- 4) w 2019 r. kwoty 152 000 zł;
- 5) w 2020 r. kwoty 156 000 zł;
- 6) w 2021 r. kwoty 160 000 zł;
- 7) w 2022 r. kwoty 164 000 zł;
- 8) w 2023 r. kwoty 168 000 zł;
- 9) w 2024 r. kwoty 172 000 zł;
- 10) w 2025 r. kwoty 176 000 zł.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa monitoruje przekroczenie limitu wydatków, o których mowa w ust. 1, oraz w razie potrzeby wdraża mechanizm korygujący.

3. Mechanizm korygujący, o którym mowa w ust. 2, polega na ograniczeniu wydatków związanych z realizacją zadań polegających na prowadzeniu, utrzymaniu i modernizacji centralnej bazy danych, o której mowa w art. 39 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/262 z dnia 17 lutego 2015 r. określającego, na podstawie dyrektyw Rady 90/427/EWG i 2009/156/WE, zasady dotyczące metod identyfikacji koniowatych (rozporządzenie w sprawie paszportu konia).

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*